

آدمیان، الگویی الهام بخش برای هنرمندان

علی اکبر رضوانی، استاد خط شکسته محدثه، درباره او می گوید: حدود بیست سال است که محدثه آدمیان را می شناسم و همیشه شاهد پیشرفت او در هنر قدسی خوش نویسی بوده ام. بانویی هنرمند که جایگاه ویژه ای در میان بانوان شکسته نویس دارد.

او ادامه می دهد: آدمیان نه تنها خوش نویس توانمندی است، بلکه خوب می اندیشد و اخلاق نیکویی دارد. تلاش، پشتکار و پیشرفت این بانوی هنرمند در طول سال ها بسیار چشمگیر بوده و می تواند الگویی الهام بخش برای هنرمندانی باشد که در مسیر خوش نویسی قرار می گیرند. استاد رضوانی می افزاید: محدثه که استاد خوش نویسی است، شخصیتی متواضع دارد که باعث می شود هنرجویان با انگیزه و علاقه زیاد مسیر یادگیری را ادامه دهند. بی شک تأثیر او در پیشرفت هنر خوش نویسی در شرق کشور شایان توجه است.

شاگردی او باعث افتخارم است

سیماروشن، یکی از هنرجویان محدثه، از سال ۹۶ یادگیری خوش نویسی را زیر نظر او آغاز کرده است. سیمای می گوید: دو سال در کانون فرهنگی دانشگاه فردوسی و بعد از آن، به صورت ناپیوسته، در انجمن خوش نویسان مشهد هنرجوی استاد آدمیان بودم. او ادامه می دهد: استاد آدمیان آن قدر دلسوز و مهربان است که شخصیتش شما را جذب هنر خوش نویسی می کند. فردی بدون ادعا و در عین حال بسیار حرفه ای که حتی اگر هنرجوی او نباشید، دلتان می خواهد در کنارش بنشینید و هنگام خوش نویسی از دیدن خط زیبایش لذت ببرید. سیماکه از ابتدا تا دوره ممتازی، شاگرد محدثه بوده، است، توضیح می دهد: باعث افتخارم است که بگویم هنرجوی او هستم و اگر تا این مرحله پیش آمده ام، همه به دلیل تشویق ها و تأثیری است که او روی من گذاشته است.

تدریس، تجربه ای شیرین و ماندگار

چند ماه بعد، محدثه فهمید انجمن خوش نویسان به دنبال مدرس خط نستعلیق است و برای این منظور آزمون برگزار می کند: «انجمن سه مدرس می خواست. به دلیل علاقه زیادم در آزمون شرکت کردم و توانستم نفر اول شوم.»

تدریس برای او رنگ و بوی دیگری داشت؛ حالا افرادی مقابلش می نشستند که مانند خودش تشنه یادگیری بودند: «سن هنرجویان متفاوت بود؛ از نوجوان تا بزرگسال، اما همه یک نقطه مشترک با من داشتند: شیفته یادگیری بودند. حالا من هم هنرجوی استاد رضوانی بودم و هم مدرس کسانی که علاقه مند به خوش نویسی بودند، و در هر دو حیطه باید وظایفم را درست انجام می دادم.»

همین موقع بود که از سوی مرکز فرهنگی دانشگاه فردوسی نیز برای تدریس خوش نویسی دعوت شد: «در انجمن خوش نویسان یا کانون فرهنگی دانشگاه فقط یک یا دو روز مشغول بودم و مابقی وقت به تمرین برای خودم می گذشت.» در این میان، برخی افراد از طریق دوست و آشنا به محدثه معرفی می شدند تا به شکل خصوصی آموزش ببینند: «برخی به دلیل مشغله های کاری یا زندگی، فرصت حضور در کلاس را نداشتند و من برای آن هادر خانه خودم به صورت کلاس خصوصی تدریس می کردم. همین موضوع باعث شد با یک پیشنهاد ویژه مواجه شوم.»

یکی از هنرجویان محدثه، بعد از چند جلسه، پیشنهادی به او داد تا در شرکت آن ها به عنوان حسابدار مشغول به کار شود. محدثه می گوید: علاقه ام به خوش نویسی، تدریس خصوصی و فعالیت در انجمن بسیار زیاد بود، اما همان طور که می دانیم هنر منبع درآمد زیادی ندارد. وقتی این پیشنهاد را شنیدم، بسیار خوشحال شدم و پذیرفتم.»

رسیدن به قله های موفقیت

سال هایی پس از دیگری گذشت و محدثه هم زمان با تدریس، در کلاس های استاد رضوانی نیز شرکت می کرد. او دو سال پیش موفق شد مدرک استادی خط شکسته نستعلیق را دریافت کند. با اینکه اولین بانویی است در شرق کشور که توانسته مدرک استادی خط شکسته نستعلیق را کسب کند، بسیار فروتن است و با همان تواضع می گوید: خوش نویسان بسیار خوبی در شهر داریم که سخت تلاش می کنند و به زودی استادان دیگری نیز در این رشته خواهیم داشت.

محدثه تاکنون در بیش از ۲۵ نمایشگاه گروهی شرکت کرده و دو نمایشگاه انفرادی در نگارخانه های رضوان و سروش برگزار کرده است. همچنین دو سال پیاپی در سال های ۹۲ و ۹۳، لوح تقدیر جشنواره خوش نویسی رضوی را دریافت کرده است.

خوش نویسی برای او همیشه راهی برای بیان زیبایی و تمرکز ذهن بوده بنابراین هیچ وقت در پی نام آوری نبوده است. هر خطی که با دقت و حوصله می نویسد، نه فقط کلمه ای بر کاغذ است، بلکه لحظه ای از زندگی او و عشقی است که به هنر دارد.

آموختن هنر، زمان می خواهد

بعد از پایان تحصیلات دانشگاهی، دوباره راهی انجمن خوش نویسان مشهد شد و آموزش هایش را از سر گرفت: «خوش نویسی از آن هنرهایی است که زمان می خواهد. نمی توان در مدت کوتاه آن را آموخت و اگر کسی دل و علاقه نداشته باشد، همان ابتدای مسیر آن را رها می کند.»

محدثه که در این سال ها توانسته بود در خط نستعلیق پیشرفت چشمگیری داشته باشد، در آزمون های کتابت و چلیپا شرکت کرد و خوش درخشید: «در آزمون کتابت باید با قلم ریز چند سطری متن را به خط نستعلیق بنویسیم. اما در آزمون چلیپا دوبیت شعر به شکل مورب نوشته می شود.»

بعد از گرفتن گواهی نامه ممتاز و فوق ممتاز نستعلیق، تصمیم گرفت خط شکسته نستعلیق را هم یاد بگیرد: «با تشویق محمود نامجو، استاد نستعلیق، به استاد علی اکبر رضوانی معرفی شدم تا خط شکسته را بیاموزم. از همان ابتدا جذب اخلاق و منش استاد رضوانی شدم؛ شیوه ای که هنرجویان را با صبر و دقت راهنمایی می کرد و هر نکته اش درس و الهام بخش برای ما بود.»

سکوت معنادار استاد

محدثه خاطره ای جالب از حضورش در کلاس استاد رضوانی دارد: «به یاد دارم یک روز استاد، بر اساس خط هنرجویان، ویژگی های هر کدام از ما را می گفت، اما آن روز چیزی درباره من نگفت. فکرم خیلی درگیر شده بود و از طرفی روی این رانداشتم که از او سؤال کنم، او بادل تنگی و ناراحتی به خانه برگشت و مدام با خودش فکر می کرد که یعنی من یک ویژگی خوب هم ندارم؟ یا خطم آن قدر ضعیف است که استاد چیزی درباره ام نگفت؟

محدثه تعریف می کند: خیلی ناراحت بودم و جلسه بعدی هم به کلاس نرفتم؛ مدام در اتاقم تمرین می کردم و گاهی هم اشکی از چشمم می ریخت. کم سن و سال بودم و این موضوع برایم خیلی اهمیت داشت.

جلسه بعد، با تعدادی از بزرگ های تمرینش، دوباره به کلاس رفت و از پشت سر استاد، یکی از بزرگ ها را روی میز گذاشت:

«استاد که خط من را دید، با صدای بلند تعریف کرد و پرسید: این اثر کیست؟ درجا با خوشحالی گفتم کار من است. آنجاکمی دل و جرئت پیدا کردم و از او پرسیدم که هفته پیش، چرا هیچ ویژگی از من نگفته است.» استاد به محدثه گفت که تنها یک دلیل داشته است: او نمی خواسته محدثه احساس غرور کند، چون غرور می توانست در روند یادگیری اش تأثیر بگذارد.

